

РЕШЕНИЕ

№ 23801

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6640** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр. чл.46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България.

Делото е образувано по жалба на М. С. С., роден в С., гражданин на С., [дата на раждане], към настоящия момент настанен в СДВНЧ - Б., срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ-287 / 19.05.2026г. на главен оперативен дежурен началник на 03 сектор при Отдел главен оперативен дежурен, началник сектор 03- при ООДЦ - СДВР.

Със заповедта оспорващият е настанен принудително в Специален дом за временно настаняване на чужденци. Оспорващият е предаден на органи при СДВНЧ на дата 19.05.2026г. на същата дата е връчена и оспорената по делото заповед.

С жалбата се иска отмяната на заповедта, като се твърди, че същата е немотивирана, липсвали законовите предпоставки за издаването ѝ, както и посочената в заповедта докладна записка не била връчена на оспорващия, не били посочени конкретни факти и обстоятелства, и с кои действия възпрепятства изпълнението на заповедта за връщането му. Искане от съда да постанови отмяната на заповедта, претендира допуснато нарушение на принципа за съразмерност и на чл.5 от ЕКПЧ, тъй като не е съобразил дали съществувала фактическа възможност за връщането му в С., поради конфликтите между И., САЩ и И..

Жалбоподателят се явява лично и заедно с упълномощения адвокат Н.: поддържа жалбата, с която се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на заповедта, претендира

присъждането на направените разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение по договора за правна защита и съдействие.

Ответникът, не е представляван по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като обсъди доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.146 АПК вр. чл.168, ал.1 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

С Докладна записка УРИ 5392р-304 от 19.05.2026 г. на служител на сектор «Незаконна миграция» при отдел «Миграция» - СДВР, на основание данни, че на 19.05.2026г. около 18 часа е получен сигнал от ОДЧ за задържано лице с отказан статут на бежанец, представило се с имената М. С. С., гражданин на С., [дата на раждане] , и след изясняване на случая било установено, че спрямо чуждия гражданин има издадено решение за отказ на хуманитарен статут - решение № 3891/10.07.2026г., но жалбата била отхвърлена с окончателно решение № 3195/19.03.2026г. на Върховен административен съд, и след проведена беседа на разбираем език, заявил, че пристигнал в България през 2025г. през зелена граница, и след разяснение, че чуждият гражданин е незаконно пребиваващ и трябва да се завърне в страната си по произход, което категорично отказал, както и установеното, че спрямо чужденеца няма издадена заповед за наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „връщане до страна на произход“ , е направено предложение на основание чл.41, т. 4 , чл.44, ал.1 и ал. 6, ал. 8 и ал.10 ЗЧРБ, както и чл.60, ал.1 АПК да бъдат издадени : Заповед за налагане на ПАМ „връщане до страна на произход“, поради опасност да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението ѝ, да бъде допуснато предварителното ѝ изпълнение, както и предвид индивидуалните обстоятелства, които не позволяват спрямо чужденеца да се приложи обезпечителна мярка по чл.44, ал. 5 ЗЧРБ, поради наличие на опасност от укриване на чужденеца, и с цел организиране на връщането му, до създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената ПАМ, да бъде издадена заповед за принудително настаняване на чужденеца във СДВНЧ.

Със Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 286 от 19.05.2026 г. административният орган е наложил на жалбоподателя ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ – Връщане до страна на произход, и е постановил предварителното ѝ изпълнение, на основание чл. 60 от АПК. Позовавайки се и на основанията, визирани в чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба № Из-1201 от 01.06.2010 г. за реда за временно настаняване на чужденци в специалните домове за временно настаняване на чужденци и в техните звена и за организацията и дейността им, административният орган е издал и оспорената в настоящото производство Заповед УРИ № 5392ПАМ - 287 от 19.05.2026 г., с която е разпоредил принудителното настаняване на М. С. С., гражданин на С.

в СДВНЧ при Дирекция «Миграция» за срок не по – дълъг от 6 месеца, считано от фактическото му настаняване.

Към преписката е приложено и заверено копие на заповед на директора на СДВР - № 513з – 9426 от 06.12.2018 г., с която са делегирани правомощия на началник сектор / главен оперативен дежурен/ при ООДЦ – СДВР да налага ПАМ по чл. 39а, ал.1, чл. 44, ал. 5, ал. 6 , ал. 9 и ал. 13 от ЗЧРБ.

Съдът след проверка установи, че действително с Решение №3159/19.03.2026г. по адм.д. 11821/2025г. на Върховен административен съд – окончателно, е отменено Решение № 3483/24.10.2025г. по адм.д. 7805/2025г. на АССГ, с което частично е уважена жалбата на М. С. С., - и вместо него касационната инстанция е отхвърлила жалбата на лицето срещу Решение № 3891/10.07.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците, в частта за отказан хуманитарен статут. С решението на АССГ жалбата срещу решението е отхвърлена в частта за отказан статут на бежанец.

Обстоятелствата, посочени в докладната записка не са оспорени от страна на жалбоподателя, като съдът отчита, че по делото е представляван от адвокат и е имал възможността да се запознае с доказателствата по делото и да защити в пълнота правата си. По тези съображения съдът приема за доказани обстоятелствата за оспорвания, изложени в докладната записка.

Въз основа на изложеното съдът формира извод, че жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения от закона 14-дневен срок след съобщаване на оспорената заповед, от процесуално легитимирано лице с правен интерес от оспорването – адресат на административния акт, неблагоприятно засегнат от правните му последици.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган предвид уредената в разпоредбата на чл. 44, ал.1 ЗЧРБ възможност за делегиране на правомощия. Със Заповед № 513з – 9426 от 06.12.2018 г. директорът на Столична дирекция на вътрешните работи е оправомощил длъжностни лица от дирекцията, сред които и началникът на отдел „Миграция“, както и началникът на сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“ да налагат ПАМ по ЗЧРБ.

Като фактическо основание за налагане на мярката по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ е посочено наличието на реална опасност от укриване на чуждия гражданин до отпадане на пречките за организиране на връщането му в държавата по произход в изпълнение на Заповед УРИ № 5392ПАМ - 286 от 19.05.2026 г. относно наложената ПАМ по чл.41, т.4 ЗЧРБ, вр. чл. 39а, ал.1, т.2 ЗЧРБ. Като правни основания са посочени разпоредбите на чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 ЗЧРБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ, настаняването на чужденци в Специалните домове за временно настаняване се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта следва да е посочено основаниято за прилагане на тази мярка. Правните основания при наличието на които чужденец може да бъде настанен временно в Специален дом за временно настаняване на чужденци към дирекция „Миграция“ – МВР са регламентирани в чл.44, ал. 6 ЗЧРБ. Идентично, съгласно чл.15, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО, освен ако не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато е налице опасност от укриване или засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Продължителността на задържането е ограничено и съгласно чл.15, пар. 5 от Директива 2008/115/ЕО, може да продължи докато съществуват посочените в параграф 1 условия и е необходимо, за да се гарантира успешното извеждане на чуждия гражданин. Към момента на съдебното заседание не е изтекъл предвиденият в разпоредбата на

чл. 44, ал. 8, изр. 3 ЗЧРБ максимален срок на задържане (6 месеца), съответен на стандарта по чл.15, пар. 6 Директива 2008/115/ЕО.

Спазени са законовите изисквания за форма и съдържание, включително и предвидените в ал. 10, на чл. 44 от ЗЧРБ – посочена е необходимостта и законното основание за принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ - обезпечаване изпълнението на наложената ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 41, ал. 1, вр. чл. 44, ал.1 от ЗЧРБ.

Съгласно чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Разпоредбата на чл. 44 ал. 8 от ЗЧРБ определя срока на настаняването, който „продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца“. Чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ, предвижда „настаняването на чужденци в специалните домове“ да се извършва „въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочват необходимостта и законното основание за настаняването, прилага се и копие от заповедта за наложената принудителна административна мярка връщане или експулсиране“. Съгласно чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ, заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК, като „жалбата не спира изпълнението на заповедта“.

Настаняването на оспорващия в СДВНЧ е последица от наложената по отношение на него ПАМ, на основание чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ. Установени са и не се оспорват от страна на жалбоподателя изложените в оспорената заповед и в докладната записка данни, че пребивава незаконно в РБ и отказва да се завърне доброволно в страната на произход.

В случая не са налице основанията по чл.44, ал.6 ЗЧРБ за прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, идентични с тези по чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО: такива мерки са неприложими когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането.

При обстоятелствата по делото, посочени в докладната записка, обосновано е прието, че е налице опасност от укриване от страна на М. С. С., предвид поведението на чужденеца и потвърденото от него нежелание да се завърне в С.. От друга страна чужденецът не е установил и доказал наличието на обстоятелства за налагане на обезпечителни мерки, по смисъла на чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ. Същият не е установил да разполага с възможности за прилагане на по-леки мерки. Така няма данни да разполага с адрес в страната, парични средства, близки или роднини, както и валидни документи. Всичко това прави невъзможно налагането на някоя от по-леките обезпечителни мерки, изброени в чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ. В цитираната докладна записка от проведената беседа е установено, че чуждият гражданин е влязъл в страната нелегално, което е потвърдено и от извършените справки. Посочените обстоятелства за оспорващия съставляват и предвидени в националното право критерии, според които е налице опасност от укриване според пар.1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ - "Опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита

да се отклони от изпълнението на наложената мярка като се опита да се укрие.

При тези обстоятелства, обосновано е приетото, че конкретните фактически данни, сочат на опасност от укриване .

При опасност от укриване или възпрепятстване изпълнението на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ и при невъзможност за прилагане на друга мярка от предвидените в чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ, които могат да обезпечат процеса на извеждане от страната, законосъобразно е издадена процесната заповед.

С оглед постановеното и с Решение № 3159/19.03-2026г. на ВАС и Решение № 34 863/24-10.2025г. на АССГ - отхвърляне на жалбата му срещу Решение № 3891/10.07.2025г. на председателя на ДАБ, оспорващият не е в производство за предоставяне на международна закрила, неприложимо е предвиденото в съображение 9 от Директивата за връщането, да не бъде считан за незаконно пребиваващ чужденец, който е в производство за международна закрила, - и следва да се приеме за доказано, че М. С. С. е незаконно пребиваващ в страната чужденец, гражданин на трета страна.

Предвид всичко изложено, процесната заповед следва да се приеме за мотивирана на основание посочената заповед за наложената ПАМ "връщане" на жалбоподателя, чието изпълнение следва да се обезпечи поради а „опасност от укриване“, както и за да се организира връщането.

Срокът по оспорената заповед е съобразен със стандартите на § 5 и § 6 на член 15 от Директива 2008/115/ЕО и съответства на изискванията на чл. 6 от АПК, чл. 15, § 1, ал. 2 от Директивата.

Предвид всичко изложено, материално правните предпоставки за издаването на оспорената заповед се установяват от данните по делото - предвидените по чл. 44, ал. 6 и, ал. 8 от ЗЧРБ и заповедта е материално-законосъобразна по чл.146, т.4 АПК.

В конкретния казус правомерното ограничаване на правото на свобода, гарантирано от чл. 6 от Хартата за основните права на ЕС и разпоредбата на чл. 5 § 1, б. "f" от КЗПЧОС, е предпоставено от приложението на друг основен принцип при изпълнение на наложената ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – защита на общественния интерес и преследва легитимна цел за борбата с незаконната миграция.

Възражението на адв. Н., че в Близкия изток съществува конфликт между И., И. и САЩ е общоизвестно, но от това не следва , че не може да бъде организирано извеждането на оспорващия от страната и изпълнение на наложената му ПАМ връщане. Съображенията за това дали може да бъде върне в страната си по произход, в съответствие с принципа за забрана за връщане, са предмет и на производството по молбата за международна закрила, приключило с отхвърлянето ѝ изцяло, в това число към датата на решението на ВАС – 19.03.2026г., този конфликт е бил налице. В настоящото производство следва да бъде зачетена силата на присъдено нещо на решението на ВАС и разрешените с него въпроси. Следователно, фактическото основание – конфликтът в близкия изток като невъзможност да бъде изпълнена наложената ПАМ „връщане“ на оспорващия, претендирано от адв. Н., е неоснователно.

В заключение, оспорената Заповед № УРИ 5392 ПАМ-287/19.05.2026 г. на орган при СДВР е: постановена от компетентен административен орган; съответства на изискванията за форма и е съобразена с коментираните по – горе материалноправни условия за принудителното настаняване на М. С. С. в СДВНЧ, при Дирекция „Миграция“ - МВР. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

При този изход на делото, в тежест на оспорващия следва да бъдат възложени и разноските за преводача, присъдени му в съдебното заседание по делото и в размер на 40 евро. Производството по делото не е освободено от разноски, като оспорващият е заплатил държавната такса и разноски на адвоката според представения договор за правна помощ и съдействие, в негова тежест съгласно чл. 14 , ал.4 АПК следва да бъдат и разноските за преводач, платени от бюджета на съда поради спешността на производството.

Водим от горното и на основание чл. 44, ал. 8, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 ЗЧРБ, Административен съд София - град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. С., роден в С. на 04.01.2006г., гражданин на С., срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ-287 / 19.05.2026г. на главен оперативен дежурен началник на 03 сектор при Отдел главен оперативен дежурен, началник сектор 03- при ООДЦ - СДВР.

ОСЪЖДА М. С. С., роден в С. на 04.01.2006г., гражданин на С., да заплати в полза на Административен съд – София – град, сумата в размер на 40 (четиридесет) евро, представляваща възнаграждение за преводач в производството по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.